

Bojujme za své vzdělání, bojujme za lepší podmínky při práci a bojujme za sebe!

Vývoj společnosti jde kupředu, vývoj nových technologií jde ku předu, vývoj všech oborů postupuje, dochází k náročnějšímu vzdělání, které nám pomůže při uplatňování se na trhu práce v kterémkoliv oboru, jen vývoj vzdělávání v ošetrovatelství chceme zastavit a nejlépe vrátit zpět, protože kdysi stačil? NE!

Proč v jiných oborech jsou vysokoškolsky vzdělaní lidé zapotřebí a v tom, kde jde o životy lidí, kde sestry jsou mnohdy prvními, kteří musí umět rozpoznat příznaky, reagovat a pomoci pacientovi, to tak nemá být? Nedostatek lékařů a zkušenosti z jiných zemí vyvolává jednání o navýšení kompetencí sester a převzetí určitých kompetencí od lékaře, přesto chceme opustit vysokoškolské vzdělávání? Chceme se vzdát vzdělání, o které jsme celou dobu usilovali, které nás lépe připraví pro praxi, posílí naše role, zvedne prestiž, motivuje, umožní lepší platové ohodnocení, umožní volný pohyb a uplatňování se za hranicemi? NE!

Opravdu sestry odcházejí z nemocnic až když v praxi zjistí, že vlastně studovaly moc dlouho? Proč tedy neodešly ze školy, proč nešly studovat jiný obor? Je to opravdu kvůli délce studia? NE

Sestry nejsou z jiného důvodu. Vysoká administrativní zátěž, která postupem doby narostla, nové technologie, vyšetřovací metody, standardy, které s sebou nesou vyšší nároky na vyšetření, ošetření a péči, fyzické i psychické přetížení, časté neadekvátní jednání v rámci interpersonálních vztahů a nedostatečné platové ohodnocení za tuto práci, a nedostatek personálu, to jsou ty pravé důvody, proč sestry nejsou. Víme to všichni, odborná zdravotnická veřejnost, pacienti i lékaři. Bohužel rozhodování o našem vzdělání probíhá bez nás sester, protože bychom nesouhlasily, tak nás raději nepřivou k jednání a rozhodují o nás bez nás.

Není tak trochu nedostatek sester způsobený nepřipraveností systému na změny, které vlastně již nastaly? O kolik přibylo sociálních zařízení, kde pracují sestry, kolik vzniklo a vzniká nových a velmi potřebných domů pro seniory, o kolik se zvýšil počet zařízení s domácí péčí? Kde všude sestry dnes pracují? Současný systém připravuje více pracovních míst pro sestry, ale připravuje také motivaci, aby byl zájem o kvalifikaci a práci sestry? Jaký pohled na sestru je předkládán veřejnosti v médiích, ve filmech? Co nabízíme budoucím sestřám? A jak se staráme o ty současné?

Řešení vzdělávání 4+1 považuji za nešťastné. Když už jednou máme fungující systém vzdělávání, proč ho celý bourat a převracet od základů? Proč stále stavíme domeček z karet místo toho, abychom pořádně zpevnili základy stávajícího systému, dali novou střechu a upevňovali pozice? Proč neřešíme důvody, pro které sestry z praxe odcházejí a když už odcházejí, proč se nezajímáme kam a proč odcházejí?

Když se studenti rozhodují o budoucím povolání, jaké si kladou otázky? Budu mít práci? Jako sestra ano. Bude mě práce těšit a bavit? Pokud začnu studovat, rychle poznám, zda mě tato práce během praxe naplňuje uspokojením a nebo nikoliv. Budu mít dostatek peněz? To je velmi složitá odpověď. Ve státních nemocnicích jsou platy větší, než v soukromých. Zda je to ale dostatek peněz, si netroufnu tvrdit. Jsou jiná zaměstnání, kde dostanete více zapláceno.

Když budu mít rodinu, zvládnou pracovat jako sestra a starat se o děti? Pokud budu mít zázemí a jistotu, že mi někdo z rodiny pomůže, pak ano. Nebo nebudu pracovat na směny a pak musím ale počítat s nižšími financemi. Budu mít pohodovou práci u které se nezničím? NE. Budu mít možnost vycestovat? Současná mládež má veliké šance v oblasti jazykové gramotnosti a jako sestry mají možnost získat zkušenosti i v zahraničí. Jak mne budou brát vrstevníci, pacienti, veřejnost, lékaři, kolegové? Jako sestru. A nebo JAKO SESTRU! To už záleží jen na nás samotných. Ale zajímají se budoucí studenti o délku potřebného studia? NE.

Vždy jsem chtěla být sestrou, stala se sestrou a budu sestrou, jen ideály se trochu vytratily a současná situace kolem vývoje mne zaráží. Ale dokud si neuvědomíme svou sílu, dokud ji nepoužijeme, dokud nezačneme jednat, vyjednávat, bránit se, budeme moci jen litovat. Litovat toho, co jsme ztratili, co jsme měli a co jsme si nechali vzít. Vždy se říkalo, že vzdělání nám nikdo nevezme.....tak si ho nenechme vzít .

Bc. Jitka Patková
perioperační sestra
Thomayerovy nemocnice